

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 16 czerwca 2016 r.

Sąd Rejonowy w Toruniu II Wydział Karny w składzie:

Przewodniczący:	SSR Tomasz Żuchowski
Protokolant:	st.sekr.sądowy Beata Ewald

przy udziale Asesora Prokuratury Rejonowej R. Mync

po rozpoznaniu w dniu 16 czerwca 2016 r.

sprawy: oskarżonego J. S. urodz. (...) w A.

syna C. i K. z d. K.

oskarżonego o to, że:

w dniu 12 kwietnia 2016 r. w T. przy ul. (...) kierował po drodze publicznej w ruchu lądowym pojazdem mechanicznym m-ki A. o nr rej. (...), będąc w stanie nietrzeźwości (I badanie – 0,98 mg/l, II badanie – 0,94 mg/l, III badanie – 0,85 mg/l)

tj. o czyn z art. 178a § 1 kk

I. uznaje oskarżonego **J. S.** za winnego popełnienia zarzucanego jemu czynu w akcie oskarżenia to jest przestępstwa z art. 178 a § 1 kk i za to na podstawie art. 178 a § 1 kk wymierza karę 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności;

II. na podstawie art. 69 § 1 i 2 kk i art. 70 § 1 kk warunkowo zawiesza wykonanie orzeczonej kary pozbawienia wolności na okres 2 (dwóch) lat tytułem próby;

III. na podstawie art. 42 § 2 kk orzeka wobec oskarżonego zakaz prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych w ruchu lądowym na okres 3 (trzech) lat;

IV. na podstawie art. 63 § 4 kk na poczet orzeczonego środka karnego zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych zalicza okres zatrzymania dokumentu prawo jazdy J. S. o nr (...) wydane w dniu 29 kwietnia 2004 r. od dnia 12 kwietnia 2016 r.;

V. na podstawie art. 43 a § 2 kk orzeka od oskarżonego świadczenie pieniężne w wysokości 5000 (pięć tysięcy) zł na rzecz Funduszu Pomocy Pokrzywdzonym oraz Pomocy Postpenitencjarnej;

VI. zasądza od oskarżonego na rzecz Skarbu Państwa kwotę 120 (sto dwadzieścia) zł tytułem opłaty i obciąża wydatkami w wysokości 70 (siedemdziesiąt) zł.

UZASADNIENIE

W dniu 12 kwietnia 2016 roku oskarżony J. S. wykonywał pracę w firmie (...) przy ul. (...) w godzinach 12:00 - 22:00. Około godziny 22:55 J. S. dojechał na osiedlowy parking przy ulicy (...), prowadząc pojazd mechaniczny marki A. (...) nr rej. (...). Oskarżony miał trudności z prawidłowym zaparkowaniem samochodu. Podczas wjazdu w zatoczkę samochód zgaśł mu dwukrotnie. Po kilkukrotnych próbach udało mu się zaparkować samochód i chwiejnym krokiem wrócić do mieszkania, po czym udał się do swojego pokoju. Obserwująca całe zdarzenie żona oskarżonego G. S. postanowiła zgłosić je Policji. Od momentu powrotu oskarżonego do domu do chwili przybycia policjantów oskarżony nigdzie nie wychodził, przebywając stale w swoim pokoju.

Dowód: zeznania świadka G. S. (k. 2, 60)

Przybyli do mieszkania małżonków S. funkcjonariusze Policji zastali J. S. w łóżku, twierdzącego, że przyszedł z miasta pieszo i nie jechał samochodem. W związku z tym udali się na parking, gdzie stwierdzili, że maska samochodu była ciepła, a w jego wnętrzu znajdowały się puste butelki po piwie. Policjanci pojechali wraz z małżonkami S. na komisariat.

Dowód: zeznania świadka G. S. (k. 2, 60)

zeznania świadka T. K. (k. 60v.)

Oskarżonego poddano badaniom stanu trzeźwości przy pomocy analizatora wydechu (...) (...). O godzinie 23:42 uzyskano wynik 0,98 mg/l, a następnie o godzinie 23:49 uzyskano 0,94 mg/l. Trzecie badanie przeprowadzono w dniu 13 kwietnia 2016 r. o godzinie 00:31, a jego wyniki wykazały stężenie 0,85 mg/l alkoholu w wydychanym powietrzu.

Dowód: protokół z przebiegu badania stanu trzeźwości (k. 4, 61)

J. S. nie był dotąd karany sądownie,

Dowód: karta karna (k. 23, 61)

J. S. został oskarżony o to, że w dniu 12 kwietnia 2016 roku w T. przy ul. (...), kierował po drodze publicznej w ruchu lądowym pojazdem mechanicznym marki A. (...) o nr rej. (...), będąc w stanie nietrzeźwości (I badanie - 0,98 mg/l, II badanie - 0,94 mg/l, III badanie - 0,85 mg/l), to jest o czyn z art. 178a § 1 kk.

Oskarżony **J. S.** przed Sądem (k. 59) nie przyznał się do popełnienia zarzucanego mu czynu i wyjaśnił, że od półtora roku jest skonfliktowany z żoną, która leczyła się w przeszłości psychiatrycznie. Dodał również, że nigdy nie leczył się odwykowo. Sąd nie dał wiary twierdzeniom oskarżonego, iż nie prowadził samochodu, będąc w stanie nietrzeźwości. Wyjaśnieniom tym przeczą zeznania jego żony G. S. oraz interweniującego na miejscu zdarzenia policjanta T. K..

G. S. (k. 2, 60) potwierdziła istnienie konfliktu między nią a mężem oraz podjęcie w przeszłości leczenia psychiatrycznego. Świadek przed Sądem opisała dokładnie zachowanie oskarżonego na osiedlowym parkingu oraz po jego powrocie do domu. W taki sam sposób całe zdarzenie relacjonowała przybyłym na jej zgłoszenie funkcjonariuszom Policji, co potwierdził przed Sądem **T. K.** (k. 60v.). Treść jej zeznań potwierdzają także własne spostrzeżenia T. K., który zeznał, iż pokrywa komory silnika samochodu oskarżonego była bardzo ciepła, co świadczyło o jego niedawnym używaniu przez co najmniej kilkanaście minut, a także że zauważył w jego wnętrzu puste butelki po alkoholu. Zauważyć należy, że T. K. jako funkcjonariusz Policji nie miał interesu w tym, aby zeznawać fałszywie w sprawie, wobec czego Sąd uznał jego zeznania za wiarygodną podstawę dowodową. W związku z tym, że zeznania G. S. są nie tylko logiczne i konsekwentne, ale także spójne z zeznaniami T. K., Sąd uznał je za całkowicie wiarygodne. Na podstawie obu tych dowodów Sąd przyjął, że oskarżony prowadził samochód tuż przed przyjazdem policjantów, znajdując się wówczas w stanie nietrzeźwości. Na marginesie Sąd pragnie wskazać, że fakt podjętego w przeszłości leczenia psychiatrycznego, a także tocząca się sprawa rozwodowa między małżonkami S. nie mogły w żaden sposób wpłynąć na wiarygodność zeznań G. S. w niniejszej sprawie. Stan psychiczny świadka w chwili czynu nie budził bowiem wątpliwości Sądu. Jak bowiem świadek zeznał leczyła się psychiatrycznie jedynie w 2011 r. w związku z utratą pracy.

W chwili zdarzenia nie było zatem wątpliwości co do poczytalności świadka w rozumieniu art. 192 § 2 kpk. Należy także stwierdzić, iż postępowanie karne w sprawie o występki z art. 178a § 1 kk nie mogło jakkolwiek przysłużyć się żonnie oskarżonego w sprawie o rozwód.

Sąd dał wiarę także dowodom z **protokołu z przebiegu badania stanu trzeźwości** (k. 4, 61) oraz **karty karnej** oskarżonego (k. 23, 61), albowiem zostały one sporządzone przez uprawnione do tego osoby, a ich treść nie budziła wątpliwości Sądu i nie była kwestionowana przez strony w toku procesu.

Przechodząc do rozważań prawnych należy wskazać, że przestępstwa z art. 178a kk w typie podstawowym (§ 1) dopuszcza się ten, kto znajdując się w stanie nietrzeźwości lub pod wpływem środka odurzającego, prowadzi pojazd mechaniczny w ruchu lądowym, wodnym lub powietrznym. Zgodnie z art. 115 § 16 pkt 2 kk stan nietrzeźwości w rozumieniu kodeksu karnego zachodzi, gdy zawartość alkoholu w 1dm³ wydychanego powietrza przekracza 0,25 mg albo prowadzi do stężenia przekraczającego tę wartość. Czynność sprawcza prowadzenia pojazdu to każda czynność wpływająca bezpośrednio na ruch pojazdu, w szczególności rozstrzygająca o kierunku i prędkości jazdy. W literaturze przyjmuje się, że pojazdem mechanicznym jest pojazd wprawiany ewentualnie poruszany w ruch przez umieszczony na nim silnik, wymagając by był to silnik o pojemności skokowej powyżej 50cm³ lub poruszany energią nie pochodzącą z siły mięśni ludzkich lub zwierząt albo napędzany siłą mechaniczną. Przestępstwo z art. 178a § 1 kk może być popełnione w każdym miejscu, w którym odbywa się ruch pojazdów. Przestępstwo z art. 178a § 1 kk można popełnić jedynie z winy umyślnej. Uruchomienie i prowadzenie pojazdu wymaga zamiaru bezpośredniego, natomiast fakt znajdowania się przez prowadzącego w stanie nietrzeźwości lub pod wpływem środka odurzającego może być objęty także zamiarem ewentualnym.

Sąd uznał, że J. S. swoim zachowaniem dopuścił się popełnienia zarzucanego mu czynu wypełniającego znamiona występkę z art. 178a § 1 kk. Wyniki badania stanu trzeźwości oskarżonego przekraczają normę określoną w przywołanym wyżej art. 115 § 16 pkt 2 kk. Warto przy tym zauważyć, że wyniki kolejnych pomiarów spadały, co świadczy o tym, że alkohol był wówczas w fazie eliminacji z organizmu oskarżonego, która następuje po okresie ponad półtorej godziny od zakończenia jego spożywania. Oskarżony nie mógł zatem spożywać alkoholu dopiero po powrocie do domu, gdyż wówczas z uwagi na przeprowadzenie badań krótko po zakończeniu jego spożywania (czas nieprzekraczający godziny) kolejne wyniki byłyby wyższe lub takie same. Świadczyłoby to bowiem o tym, że alkohol jest dopiero wchłaniany lub nastąpiła faza stabilizacji jego stężenia we krwi. Analiza ta prowadzi zatem do wniosku, że prowadząc samochód marki A. o nr rej. (...) oskarżony musiał znajdować się w stanie nietrzeźwości w myśl przywołanego wyżej przepisu. Wątpliwości nie budzi również realizacja przez oskarżonego pozostałych znamion tego czynu zabronionego. Kierowany przez niego pojazd marki A. (...) jest pojazdem mechanicznym w rozumieniu art. 178a § 1 kk. Oskarżony podejmował czynności wpływające na jego ruch, które należy uznać za prowadzenie pojazdu mechanicznego. Parking przed blokiem przy ulicy (...) niewątpliwie stanowi miejsce, w którym odbywa się ruch pojazdów w ruchu lądowym. Na marginesie należy przyznać lojalnie, iż Sąd nie poprawił w opisie przyjętego czynu błędnego numeru rejestracyjnego pojazdu kierowanego przez oskarżonego. Był to bowiem samochód o nr rej. (...) C, a nie (...).

Wobec powyższego Sąd uznał J. S. za winnego zarzucanego mu w akcie oskarżenia czynu zabronionego, to jest przestępstwa z art. 178a § 1 kk i za to na podstawie art. 178a § 1 kk wymierzył mu karę 6 miesięcy pozbawienia wolności. Sąd miał przy tym na uwadze zasady i dyrektywy sądowego wymiaru kary wskazane w art. 53 § 1 i 2 kk. W ocenie Sądu kara 6 miesięcy pozbawienia wolności jest adekwatna do społecznej szkodliwości czynu i stopnia winy sprawcy, a ponadto uwzględnia cele prewencji indywidualnej i ogólnej. Jako okoliczność łagodzącą w stosunku do oskarżonego Sąd uwzględnił jego uprzednią niekaralność.

W punkcie II wyroku na podstawie art. 69 § 1 i 2 kk i art. 70 § 1 kk Sąd warunkowo zawiesił wykonanie orzeczonej kary pozbawienia wolności na okres 2 lat tytułem próby. Sąd miał przy tym na uwadze, że oskarżony dotąd przestrzegał obowiązujący porządek prawny, a jego dotychczasowa postawa nie budziła zastrzeżeń. Zdaniem Sądu warunkowe zawieszenie kary, obok orzeczenia środka karnego w postaci zakazu prowadzenia pojazdów mechanicznych, jest

wystarczające dla osiągnięcia celów kary, a ponadto istnieje pozytywna prognoza, że sprawca nie powróci do popełniania przestępstwa.

Na podstawie art. 42 § 2 kk Sąd obligatoryjnie orzekł wobec nietrzeźwego sprawcy przestępstwa przeciwko bezpieczeństwu w komunikacji środek karny w postaci zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych w ruchu lądowych. Zgodnie z treścią art. 43 § 1 kk powyższy zakaz orzeka się w latach, od roku do 10 lat. W ocenie Sądu orzeczenie wobec oskarżonego środka karnego z art. 42 § 2 kk na okres 3 lat było adekwatne do stopnia jego winy i społecznej szkodliwości czynu. W punkcie IV wyroku w myśl art. 63 § 4 kk na poczet orzeczonego wyżej środka karnego Sąd zaliczył okres zatrzymania dokumentu prawo jazdy J. S. o nr (...) wydanego w dniu 29 kwietnia 2004 r. od dnia 12 kwietnia 2016 roku.

W punkcie V wyroku na podstawie art. 43a § 2 kk Sąd zobowiązał oskarżonego do spełnienia świadczenia pieniężnego w wysokości 5.000 złotych na rzecz Funduszu Pomocy Pokrzywdzonym oraz Pomocy Postpenitencjarnej. Przepis ten obligował Sąd do orzeczenia świadczenia pieniężnego za przestępstwo z art. 178a § 1 kk w wysokości co najmniej 5.000 złotych. W ocenie Sądu, obecna sytuacja majątkowa oskarżonego nie uzasadnia orzeczenia tego świadczenia w kwocie wyższej niż minimalna.

Na zasadzie art. 627 kpk Sąd zasądził od oskarżonego koszty sądowe w pełnej wysokości i obciążył go wydatkami w sprawie.